1919 U 1969

„U". S-a născut din puterea unui gînd și a unui nobil ideal.

A venit pe lume în condiții modeste, printre precupețe și prizonieri de război, într-un tren ce se îndrepta, în toamna anului 1919, dinspre Viena spre Transilvania.

Numele : „U". Pronume — nu are.

Părinți : doi studenți, viitorii ingineri și fotbaliști Tripșa și Suciu, care se întorceau din străinătate să-și continue studiile în noua Universitate a Daciei Superioare.

Actul de naștere, legalizat la 30 septembrie 1919 de către primăria orașului Cluj, reprezintă momentul apariției primului club studențesc din România : CLUBUL „U" care, parcurgînd 50 de ani de glorioasă existență, își serbează astăzi semicentenarul.

(Pelicula-jubiliară „GAUDEAMUS")

„U-50"

Nu este formula unui nou element, care ar trebui să ocupe un loc în tabelul lui Mendeleev. Nu este vorba de o formulă care să închidă — în aspectul ei cel mai rezumativ — o taină decisivă a naturii. Este, simplificat, formula uneia dintre cele mai mari și pătimașe iubiri care — timp de cinci decenii — a logodit, sub forma cea mai pură, sute de mii de inimi și de suflete. Este, simplificată, formula unei tinereți perpetue.

Detaliată, formula se exprimă astfel : „Clubul Universitatea *— Cluj împlinește cincizeci de ani de existență". Această realitate conține în ea unul dintre cele mai uimitoare paradoxuri : cincizeci de ani înseamnă o jumătate de secol, deci o vîrstă la care ar începe coborîrea spre senectute. Dar, în fapt, este vorba numai despre tinerețe. Clubul* Universitatea *— Cluj aparține la zeci de generații care — de-a lungul anilor — crescute în cetatea universitară de pe Someș, au dăruit culturii românești nume dintre cele mai strălucite. Nu există colț al țării unde să nu poți întîlni, de toate vîrstele, ființe ale căror inimi să nu-și grăbească bătăile la auzul numelui* Universității *Cluj. Pentru țara noastră, numele* Universității *— Cluj este un catalizator universal de aur. Am cutreierat, prin natura profesiei, cam toate colțurile României. Mă veți crede sau nu — dar cam pe oriunde am fost, cam cu oricine am discutat, una dintre primele întrebări ce mi se puneau, știindu-se de unde vin, era aceasta : „Ce face* Universitatea *?" Îmi puneau această întrebare savanți venerabili, muncitori care constituiau mîndria uzinelor, tineri care abia își luaseră în primire posturile în creier de munte sau în orașele reînnoite ale patriei. Astfel, oriunde, mă simțeam acasă. Astfel, uitam clipele de tristețe ale înfrîngerilor suferite de clubul universitarilor clujeni și se amplificau, pînă la proporții fabuloase, victoriile acestora. Astfel, distanțele posibile între generații dispăreau. Deveneam toți de aceeași vîrstă, cea mai frumoasă vîrstă, singura adevărată și perpetuă : a tinereții.*

Și acum, Clubul Universitatea *— Cluj împlinește cincizeci de ani. Este o sărbătoare în cinstea căreia, sînt sigur, zeci de mii de oameni vor ridica paharul pe toate meridianele pămîntului românesc.*

„U-50!" Este formula simplă prin care se anunță clipa sărbătoririi nunții de aur *a clubului* Universitatea *— Cluj, cu tot ceea ce este mai pur în sportul României.*

Al. CĂPRARIU

ECHIPA SEMICENTENARULUI

(alcătuită de actuala conducere a clubului „U")

SEPCI

SFERA — GAIN

PETRU EMIL — LUCA — DAVID

PLOEȘTEANU — GUGA

IVANSUC — SEPI II — SURLAȘIU

PENTRU JUBILEU

de acad. Constantin DAICOVICIU

Implinirea a 50 de ani de la nașterea clubului sportiv UNIVERSITATEA Cluj se leagă nemijlocit de existența prestigioasei Universități de pe malurile Someșului — așezămînt de cultură care, generații după generații, a dăruit țării oameni de seamă ce au ilustrat virtuțile spirituale ale poporului nostru.

Clubul UNIVERSITATEA Cluj, asociație a studenților noastre, a fost întotdeauna însuflețit de ideea că trebuie să pregătească cu adînc simț de răspundere un tînăr multilateral dezvoltat, oameni întregi care — acolo unde merg să-și îndeplinească obligațiile profesionale ce le revin — să corespundă la modul optim.

Conjugînd eforturile profesorilor care, cinci decenii, au pregătit cadre ce s-au dovedit de primă importanță în cele mai variate domenii ale culturii, cu activitatea clubului UNIVERSITATEA Cluj — unde studenții noștri sînt în propria lor casă — am realizat, și vom continua să realizăm, dezideratul de armonie și echilibru, lăsat mărturie de străbunii noștri romani : „mens sana in corpore sano" !

La 50 de ani de existență a clubului UNIVERSITATEA Cluj, urarea mea nu se poate exprima decît în stilul simplu, concis, caracteristic nouă, care este capabil să spună totul : „Vivat, crescat, floreat !"

„HAIDE U"

Facsimilul alăturat — datînd din 13 martie 1945 — reprezintă un document important. El descoperă momentul lansării primului imn sportiv închinat unui club (singura creație de acest gen pînă acum la noi) și cvartetul de compozitori și textieri necunoscut pînă astăzi, în întreaga sa componență, nici măcar la Cluj.

Reproducem textul imnului, specificînd, pentru actuala pleiadă de sportivi ai „U"-ului, că dr. Luca și Georgescu, Horațiu Moldovan și Remus Cîmpeanu știau a-l cînta cu măiestrie, bucuria lor „Jucam bine pentru că știam cînta bine" fiind, în fond, o mare realitate.

HAIDE „U" !

Haide „U", haide „U",
Ești simbolul tinereții studențești
Haide „U", tempo „U"
Ești mîndria unor inimi românești.
Noi luptăm, să-nălțăm
Prin avînt, voință, luptă și prin cînt
Un trup nou, brat de fier
Suflet pur, rupt din cer
Haide „U", tempo „U", haide „U".
Sintem „U"-iștii Clujului iubit
Uniți cu toții într-un avînt
Pornim din nou cu sufletu-nfrățit
La luptă cu un singur gînd.
Haide „U", haide „U" !

„Nu te voi părăsi curînd" — pare să spună jucătorul Remus Cîmpeanu — căpitanul echipei semicentenarului — într-un dialog intim cu marele său prieten : balonul.

Palmaresul echipei de fotbal

...IN CAMPIONAT

1932/33	Locul 1 în grupa II (8 echipe)	12	8	2	2	24—15	18
	(Pierde dubla finală pentru titlul de campioană, cu Ripensia : 3—5 la Timișoara și 0—0 la Cluj)						
1933/34	Locul 3 în grupa I (8 echipe)	14	8	1	5	33—17	17
1934/35	Locul 4 (12 echipe)	22	12	1	9	36—34	25
1935/36	Locul 12 (12 echipe)	22	7	2	13	29—53	16
1936/37	Locul 10 (12 echipe)	22	8	2	12	38—62	18
1937/38	Locul 6 grupa 2 (10 echipe)	18	7	2	9	33—50	16
	(Retrogradează în categoria B)						
1938/39	Joacă în categoria B						
1939/40	Joacă în categoria B și promovează în A						
1940/41	Locul 12 (13 echipe)	24	7	1	16	38—58	15
	(„U", care a jucat în acest campionat la Sibiu, n-a participat la ultimele etape, pierzînd prin forfait)						
1946/47	Locul 9 (14 echipe)	26	11	3	12	54—47	25
1947/48	Locul 4 (16 echipe)	29	13	6	10	55—50	32
1948/49	Locul 12 (14 echipe)	26	7	5	14	31—50	19
	(Retrogradează în categoria B)						
1950	Joacă în B și promovează în A						
1951	Locul 6 (12 echipe)	22	8	5	9	32—36	21
1952	Locul 5 (12 echipe)	22	7	7	8	24—23	21
1953	Locul 8 (11 echipe)	21	7	4	10	24—31	18
1954	Locul 5 (14 echipe)	26	11	6	9	32—32	28
1955	Locul 7 (13 echipe)	24	8	7	9	38—26	23
1956	Locul 12 (13 echipe)	24	6	5	13	22—48	17
	(Retrogradează în categoria B)						
1957/58	Joacă în B și revine în A						
1958/59	Locul 11 (12 echipe)	22	2	11	9	23—36	15
	(Retrogradează în categoria B, dar este reintegrată în A, în urma contopirii Rapidului cu TAROM)						
1959/60	Locul 5 (12 echipe)	22	7	10	5	34—32	24
1960/61	Locul 4 (10 echipe)	26	12	5	9	48—44	29
1961/62	Locul 7 (14 echipe)	26	10	6	10	46—44	26
1962/63	Locul 4 (15 echipe)	27	11	7	9	42—44	29
1963/64	Locul 9 (14 echipe)	26	11	2	13	39—38	24
1964/65	Locul 7 (14 echipe)	26	9	6	11	40—38	24
1965/66	Locul 7 (14 echipe)	26	8	10	8	34—35	26
1966/67	Locul 6 (14 echipe)	26	9	8	9	31—30	26
1967/68	Locul 10 (14 echipe)	26	10	5	10	36—37	25
1968/69	Locul 8 (16 echipe)	30	13	4	13	47—39	30

...ȘI ÎN „CUPA ROMÂNIEI"

1933/34	Eliminată în finală	0—5 cu Ripensia
1934/35	Eliminată în optimi	1—2 cu Ripensia
1935/36	Eliminată în semifinale	2—4 cu Ripensia
1936/37	Eliminată în sferturi	0—1 cu Ripensia
1937/38	Absentă în optimi	
1938/39	Absentă în optimi	
1939/40	Absentă în optimi	
1940/41	Absentă în optimi	
1941/42	Eliminată în finală	1—7 cu Rapid
1942/43	Eliminată în sferturi	0—3 cu C.F.R. Tr. Severin
1947/48	Eliminată în optimi	2—3 cu I.T.A.
1948/49	Eliminată în finală	1—2 cu C.C.A.
1950	Eliminată în optimi	1—2 cu U.T.A.
1951	Absentă în optimi	
1952	Eliminată în optimi	1—2 cu I.C.O.
1953	Eliminată în semifinale	1—2 cu I.T.A.
1954	Absentă în optimi	
1955	Absentă în optimi	
1956	Eliminată în optimi	1—3 cu C.C.A.
1957/58	Absentă în optimi	
1958/59	Eliminată în optimi	0—2 cu C.S.M. Baia Mare
1959/60	Eliminată în sferturi	2—3 cu Dinamo Bacău
1960/61	Absentă în optimi	
1966/67	Absentă în optimi	
1962/63	Absentă în optimi	
1963/64	Absentă în optimi	
1964/65.	CÎȘTIGĂTOARE. În finală, 2—1 cu Dinamo Pitești. Echipa finalei : MOGUȚ — MARCU, GEORGESCU, GRĂJDEANU, CÎMPEANU — AL. VASILE, NEȘU — SZABO, IVANSUC, ADAM, SUCIU.	
1965/66	Eliminată în optimi	1—3 cu Dinamo București
1966/67	Absentă în optimi	
1967—68	Eliminată în optimi	1—2 cu Progresul, la rejucare
1968/69	Eliminată în sferturi	1—2 cu Chimia Suceava

Omagiu unui spirit ilustru :

Savantul Iuliu Hațieganu

Militant neobosit pentru introducerea educației fizice în viața disciplolilor cărora, timp de patru decenii, le-a relevat dumnezeiescul cuvînt al științei, ani de-a rîndul președinte al asociației sportive a studenților clujeni, inițiatorul și organizatorul primului curs de medicină sportivă (Cluj 1937), savantul Iuliu Hațieganu este și fondatorul primei baze sportive a Universității clujene (parcul sportiv Babeș Bolyai de astăzi), obiectiv pentru ridicarea și amenajarea căruia a donat întreaga sumă necesară.

Martor al acestei perioade de mecenat pe care a reprezentat-o eminentul om de știință în sportul universitar clujean, academicianul Eugen Pora menționează, într-un eseu al său despre sport și educație fizică („Orizontul studenției mele") : „Trebuie să amintim că pe vremea noastră, rectorul Universității clujene, profesorul Iuliu Hațieganu, era unul dintre promotorii mișcării sportive printre studenți. În nenumărate ocazii, el a vorbit, a scris și a activat pentru introducerea acestei utile activități în universități. A CREAT ȘI CADRUL NECESAR ACESTUI SPORT, PARCUL SPORTIV AL UNIVERSITĂȚII DIN CLUJ FIIND ÎN ÎNTREGIME OPERA SA. *(n.r. — autorul se referă la stadiul pe care îl prezenta parcul sportiv pînă la ameliorările efectuate în ultimii ani).* Se cuvine să aducem un gînd de recunoștință acestui mare dascăl și învățat, pentru întreaga sa operă și pentru înțelegerea pe care a avut-o față de nevoia educației fizice printre studenți".

Se cuvine — reluînd slova academicianului Pora — ca alături de cuvintele de înaltă recunoștință pe care le aducem, în clipa jubileului, marelui promotor care a fost Iuliu Hațieganu, să decidem ca parcul sportiv din Cluj să-i poarte numele, semn de prețuire față de cel care a dat mișcării sportive din Cluj cel mai mare impuls. Ar fi cea mai dreaptă clipă a sărbătorilor care răscolesc astăzi spiritualitatea orașului de pe Someș.

In memoriam !

EVOCĂRI: Banii nu fac două parale

Răspunzînd invitației noastre de a ne trimite dovezi privind diferitele perioade din existența „U"-ului, mai mulți cititori ne-au oferit materiale prețioase, mărturii ale diferitelor epoci din istoria alb-negrilor. Extragem din corespondența consilierului juridic Cornel Gaspar (fost secretar al clubului „U" între anii '38—'39) pasajele care ne descoperă tabloul situației financiare în care se găsea „U" în perioada de vîrf a... economiei capitaliste :

„La jocul de campionat cu Ripensia Clubul n-avea nici un ban pentru deplasare. Cum în ziua respectivă primeam salariul, l-am afectat în întregime pentru a face față cheltuielilor de drum : bilete de clasa a III-a și mîncare rece la pachet. Toată speranța noastră erau încasările de la stadion. Dar aici, o mare dezamăgire. Înainte de începerea partidei, arbitrul Tică Iliescu ne-a făcut cunoscut că echipa este suspendată de federație pentru că nu depusese garanția de 20 000 lei, cotă percepută de la fiecare echipă de divizia A. Am fost invitați să predăm imediat suma căci altfel pierdeam partida cu 3—0. Am rugat conducerea clubului Ripensia să ne avanseze, din încasări, suma de 20 000 lei și astfel am putut începe jocul. Pînă în minutul 45 rezultatul a rămas egal : 1—1, după care, oboseala și alimentația neconsistentă (brînză, ceapă, ceai) și-au spus cuvîntul și în repriza a doua am primit 6 goluri. Surpriza cea mare am avut-o însă la sfîrșitul partidei cînd am constatat că totalul încasărilor era de 42 000 lei din care nouă ne reveneau 21 000. Și cum 20 000 de lei reprezentau împrumutul am mai rămas cu 1 000 lei, insuficient pentru a face reîntoarcerea de la Timișoara la Cluj. A fost necesar să facem împrumuturi de la cunoștințe, pentru a acoperi prețul biletelor de clasa a III-a și a cumpăra hrană rece. Uf, ce greu a mai fost episodul acesta care, pentru generațiile de astăzi reprezintă, cu siguranță, ceva de domeniul fanteziei !

Peste o săptămînă însă, studenții se întrec pe ei înșiși, răpind un punct Venusului, smulgîndu-i totodată — din pură plăcere pentru artă — titlul național, care a revenit astfel Ripensiei. (În echipa Venusului care a înregistrat această tristă înfrîngere au jucat și foștii „U"-iști Sfera, Gain și Ploeșteanu, recent transferați la București).

Acel „Gaudeamus igitur", care s-a declanșat imediat din tribune și a invadat zările, ca un omagiu adus tinereții triumfătoare, ne-a făcut să uităm nu numai de noi înșine, ci și de penuria financiară în care ne zbăteam atunci. În fond, banii nu fac nici două parale".

CATALOG

Clubul „U"-Piața Păcii nr. 1—3 Cluj; Președinte : prof. dr. I. Ciobanu ; Secretar general : Titus Lucaciu.

Secții pe ramură de sport : 8 (4 la jocuri sportive, 4 la sporturile individuale) ;

Jocuri sportive : divizia A : baschet (masculin și feminin), handbal (masculin), fotbal ; divizia B : handbal, (feminin) volei (feminin și masculin).

Sporturi individuale : în campionatul național — atletism (masculin și feminin), schi (masculin și feminin) ; în competiții locale : gimnastică sportivă (feminin), gimnastică artistică ;

Sportivi legitimați : 252 (112 la jocuri sportive, 140 la sporturi individuale) ; 4 maeștri ai sportului, 73 sportivi cat. I.

Antrenori : 12 (2 cat. I, 1 cat. a II-a, 9 cat. a III-a) ;

ATLETISM : sport de tradiție. Din pleiada trecută : Pompiliu Stoichițescu, Ion Moina, Ilarie Măgdaș, Aurel Palade-Ursu, Gabriel Georgescu, Ana Beșuan. Din pleiada prezentă : Andrei Șepci, Curt Socol, Fl. Purghel, Șt. Szatmari. Antrenor : Dr. Ion Arnăutu. Sub aspectul performanței, „U" traversează o perioadă de reflux. Atenție, la orizont — München !

BASCHET : echipa masculină promovează în divizia A în 1957 și înregistrează pînă în prezent mai multe poziții fruntașe : locul II în 1959 și 1963, locul III în 1960, 1962, 1966, 1967. Cel mai bun loc în Cupa României : 1966 (locul III). În momentul de față, universitarii clujeni dispută la București turneul final al Cupei României, ediția 1969.

Elemente de valoare și constanță : H. Demian, M. Ruhring, E. Vizi. Căpitanul echipei : Dr. Mircea Ionescu — cel mai vechi sportiv activ al clubului ; antrenor : Dr. Mircea Bugnariu.

Formația feminină cucerește titlul suprem doi ani consecutiv, în 1953 și 1954; ocupă locul II în clasamentul anului 1962 și locul III în cel ai anilor 1967 și 1968. La victorii au contribuit în mod deosebit Elisabeta Cristea și Ileana Rostoș, iar acum luptă pentru menținerea unei situații fruntașe Ana Mureșu, Olimpia Păcurariu, Ildico Horvath. Antrenor : Vasile Geleriu.

GIMNASTICĂ : nivel universitar.

FOTBAL : cea mai veche echipă de fotbal din România; activează în divizia A. Căpitan : jurist Remus Cîmpeanu. Antrenor : Ștefan Cirjan.

HANDBAL : (m) „U" promovează în divizia A în 1967 și după doi ani reușește să se impună, obținînd la finele campionatului 1968—1969 un apreciat loc III. Cîștigă Cupa României în 1967 și 1968. Elemente dotate : Roth, Oană, Panțiru. Antrenor : prof. Romeo Sotiriu. Handbalistele clujence activează în divizia B.

VOLEI : (m) debutul în A se produce în 1952; cele mai bune rezultate : 1958, 1959, 1961, cînd „U" ocupă locul III. O, tempora ! Valori : G. Cherebețiu, Gh. Fieraru, N. Bărbuță, I. Adamovici, V. Agirbiceanu. Actualmente echipa joacă în B. Voleibaliștele urmează evoluția băieților. După ani de glorie — în 1961 și 1963 ocupă locul III — cînd jucau Zoicaș, Mocanu și Bărbulescu — retrogradează în 1969 în divizia secundă.

SCHI : echipă aflată în cursa de urmărire a primului eșalon de schiori, coborîtorii de pe Valea Prahovei. Un nume rămas în analele clubului : Emil Horvath. Continuatori : Iudith Tömöry, Iacob Cîmpeanu, Zoltan Hambrich. Antrenori : Petre Gotea și Mircea Gogonea.

Echipa de aur a „U"-ului surprinsă, în anul 1932, în mijlocul unui grup de simpatizanți. Sus, de la stînga la dreapta : Șepi, Bulzan, Sfera, Iancovici, Surlașiu, Stanef. Jos : Doboșan, Abrudan, Huniade, David (în spatele lui Huniade), Noveanu

Prin carul anilor cu făuritorii

(Urmare din pag. 1)

ne-am concretizat-o niciodată într-un titlu de campion, ci numai în victoriile pe care le obțineam la cei mai dificili adversari — una din victimele noastre fiind și redutabila, pe atunci, Ujpest (5—4), echipă care cucerise, la Lausanne, „Cupa Națiunilor" și acum umbla prin Europa să demonstreze marile ei virtuți — în performanțele interne care constau în cîștigarea consecutivă a cîte 8 sau 10 meciuri, timp în care nu schimbam nici un jucător din formație".

Entuziasmul căruia s-a lăsat pradă a invadat din nou sufletul primăvăratec al acestui sexagenar care a pus „U"-ului piatră de temelie și pentru salutul căruia, vineri la prînz, decolează spre Cluj.

MOINA : O FIȘĂ A RECORDURILOR

Urmam cursul Someșului, căutînd pe unul din malurile sale catedra unde își desfășoară azi activitatea marele Moina de ieri. În fața clădirii masive, pe al cărei frontispiciu stă scris „Politehnica", zîmbesc paradoxului creat de viață și întreb de conf. univ. Ion Moina. Îl descopăr în febra creației, preocupat să pună punct volumului său „Amintiri de pe stadioane", volum pe care, cu o neobișnuită înțelegere, editura a promis să-l pună în circulație pînă la serbările jubiliare. Răsfoiesc rapid cele peste 200 de pagini și-mi extrag cîteva cifre impresionante în conținutul lor, cifre care compun istoria unui atlet : — 18 recorduri naționale ; 43 de titluri de campion național, 5 titluri de campion balcanic — Tirana 1946 ; triplu campion balcanic — București 1947 ; campion al Festivalului tineretului, la 100 și 200 metri — Praga 1947 ; campion mondial sindical, la 200 și 400 m — Paris 1948. Insist asupra capitolelor la care autorul însuși a insistat. Primul cuprinde momentul de vîrf al carierei sale : 1946 — anul cînd Moina stabilește răsunătorul său record : 10,4, rezultat care i-a uimit pe contemporani și care a durat 21 de ani pînă cînd Gh. Zamfirescu a reușit să-l doboare ; iar al doilea, intitulat „Cursa vieții", privește tragica cursă desfășurată în 1918, pe una din pistele pragheze, cînd fibrele lui Moina, întinse arc de cca. 10 ani, pleznesc, atletul prăbușindu-se pe pistă, tocmai în momentul cînd stabilise un apreciabil avans față de proaspătul campion olimpic de la Londra.

Abandonez slova cărții și caracterul abstract al cifrelor și caut sufletul acestui mare sportiv, îndrăgostit romantic de clubul care l-a lansat, de Clujul cu clădiri baroce și publicul care l-a purtat mereu spre victorie. Tocmai despre acest vulcan (publicul) — coautor al multor succese ale alb-negrilor — și despre latența în care a căzut acum, voia să scrie Moina ultimul capitol. Concepuse, de altfel, ultimele fraze: **„Publicul clujean a devenit extrem de pretențios pentru că „U" i-a oferit, de-a lungul anilor, splendide delicii. Este, îndubitabil, unica cheie cu care generația actuală poate ajunge din nou la sufletul său".**

„BARAJUL MIRCEA LUCA"

Gîndul unei întîlniri cu doctorul Mircea Luca îți creează o emoție nedisimulată. Personalitate care a acoperit cu prezența și prestanța sa aproape două decenii din viața clubului pe care l-a iubit pînă la fanatism, dr. Luca se confundă cu însuși „U". Însumînd valențele marelui sportiv și ale universitarului care n-a făcut din sport o pîrghie spre o anumită profesie, exemplu de longevitate sportivă și devotament, atașat generației căreia i-a predat tricoul, dr. Luca — apreciatul specialist O.R.L. de astăzi — rezumă în sine coordonatele care definesc însuși clubul „U". Avîndu-l în față, ai senzația unei întregi istorii care transcede prin el, coborînd către 1919 și urcînd spre clipa de față.

Despre ceea ce a fost în arenă sportivul Luca explică unul dintre adversarii săi care l-a apreciat imens și pe care și l-ar fi dorit coechipier : portarul Ion Voinescu : **„Urmăream ce eforturi trebuie să facă înaintașii noștri pentru a deschide porțile „U"-ului, deoarece acolo nu se găsea un simplu lacăt, ci un adevărat baraj : „barajul Mircea Luca".**

★

Păstrînd aromele tari ale trecutului, am coborît în timp, pînă la eroii pe care semicentenarul îi găsește în plină activitate. Sentimentele promovate în 1919 sînt, în mare, aceleași. O clipă au fost răscolite doar de un spirit străin mentalității clujene, dar ele și-au găsit repede filiație în cele instaurate de Guga și Toni Dascălu.

Mircea Neșu, unul dintre cei trei mohicani ai „valului trecut" — și unul dintre fotbaliștii care au trăit singura mare împlinire sportivă a „U"-ului, sorbind șampanie din Cupa României — făcîndu-se translatorul sentimentelor generației vechi către actuala pleiadă, este cuprins de îngrijorare : **„A fost un moment cînd „U" amenința să nu mai fie „U". Cînd principiile care au dominat clubul o jumătate de veac, amenințau să cadă. Curentul n-a rezistat dar el a lăsat urme. Sînt semnele care-i determină acum pe colegii mei mai tineri să nu se mai înfiăcăreze la o IDEE, ci numai la ideea recompensei, să ignore noțiunea de sentiment și tradiție și să rămînă surzi la acordurile lui „Haide „U".**

Anticipez dezlănțuirea de duminica viitoare, cînd toate generațiile, prezente la Cluj, vor toasta și vor risipi amintiri și cuvinte de duh. Și-i văd pe copiii teribili ai pleiadei semicentenare puțin derutați și străini, încercînd să se rezerve într-o opinie aparte. Intenția lor nu va rezista însă pentru că jarul care înseamnă „U" îi va mistui curînd și irevocabil.

„U" — ECHIPA ELANURILOR DEBORDANTE

Și totuși, puțini sînt aceia care pot glorifica un club numai pentru curentul lui de opinie. Se cunoaște, în general, că puterea unei uniuni sportive este direct proporțională cu performanțele sale și, privit prin această prismă, „U" nu e tocmai bogat. Și, totuși, „U" rămîne clubul cu cea mai mare zestre. Explicația paradoxului încearcă să ne-o dea tot un sportiv, baschetbalistul Horia Demian, component de bază al acelei formații care, deși afișează o mare boemie și o nonșalanță, față de rezultat, este capabilă să smulgă Stelei și Rapidului victoria în ultimul moment. „Pe „U" (n.r. „U" reprezentînd aici fie echipa de baschet, fie pe oricare alta) n-o caracterizează obsesia titlului și nu-și face din aceasta idealul de activitate. „U" este echipa elanurilor debordante și a capriciosului temperament studențesc capabil să închege victorii în fața celor mai redutabile team-uri și să piardă atunci cînd te aștepți mai puțin. Este o tinerețe vijelioasă pe care nu trebuie s-o cupui, ci s-o cucerești, este un suflet pentru care acordurile lui „U" fac mai mult decît un sac de bani".

★

Mi-am oprit aici volajul reportericesc printre generații. Din prudență. Din teama că, pornind mai departe în căutarea altor și altor nume care au făcut gloria clubului universitar din Cluj, o să-mi trebuiască patru pagini de ziar, și ele insuficiente, de altfel, pentru a cuprinde o jumătate de veac de glorioasă existență.

Pagină realizată de Nușa MUSCELEANU

„U" luptînd cu fervoare pentru victorie...